

Gondolatmorzsák a közösségi életről

Az egyházi élet alapvetően közösségi élet. Ezt a tényt jól kifejezi a svédországi magyar gyülekezeteink összességét megjelenítő elnevezés is, miszerint az egy „egyházi közösség”. Az egyházi létnek eme közösségi formában történő megvalósulása kapcsolódik Jézus ígérétehez is, miszerint: „*ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, én ott vagyok közöttük*”. (Máté ev. 18,20)

Amikor tehát az egyházi közösségünk életéről gondolkodunk, akkor alapvetésnek tartjuk, hogy annak alap-pillére a vertikálisan és horizontálisan megélt közösségi lét, vagyis közösségben az Örökkévalóval és közösségben egymással. *A közösségi lét megélésének talán legkiemelkedőbb megnyilvánulása és aktivitása az istentiszteleti közösség megélése.* Az elmúlt hónapok ismert körülményei éppen ezt érintették és akadályozták meg leginkább. A közösségben megélt imádságot és hálaadást, az Örökkévalót dicsőítő közös éneklést, a bűnvallás és bűnbocsánat által hordozott feloldozó kegyelem örömét, a közösségben megtartott igehirdetést és az agapénak, a szeretetvendégségnek közösen megélt élményét, melyek semmivel sem helyettesíthetők.

Nehéz helyzet ez a lelkész számára is, amikor a közösségépítés és megtartás tekintetében az eszköztára deficitessé, a lehetőségei beszűkültté válnak. Hiszen más az, amikor személyesen szólhat és szólíthatja meg a gyülekezetek tagjait és megint más, amikor az írott szó által vagy adott esetben online módon egy kamerába nézve közvetíti az Ige üzenetét.

Ezért különösen is kell, hogy a lehető legnagyobb megbecsülés övezzé minden jövőbeli alkalmunkat, melyet a járványügyi szabályok betartásával megtarthatunk!

A járvány hatását valószínűleg még sokan és sokáig fogják majd különböző alapállásból és különféle összefüggésbe helyezve elemezni és értékelni az elkövetkezendőkben. Különösen is, mert vélelmezhetően ez egy olyan időszak, ami nem fog hirtelen lezárulni, nem fog egyik napról a másikra elmúlni és még sok újszerű és váratlan helyzetet teremthet az életünkben.

Vallom, hogy az emberi helytállás, a hitben megélt tudatos Krisztus-követés most különösen is nélkülözhetetlenül fontos. Ugyanakkor hiszem, hogy közösségünk élete, jelene és jövője számára mindenkor érvényesek és aktuálisak Jézus biztató szavai, miszerint: „... *én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.*” (Máté ev. 28,20)

(Dr. Pőcze István lelkész)